

Sygn. akt VI U 410/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25/10/2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2021 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148 (1) § 1 k.p.c

sprawy P. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 26 lipca 2019 r. znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób że przyznaje odwołującemu P. W. prawo do zasiłku chorobowy za okres od 8 sierpnia 2019 r do 17 marca 2019 r oraz od 27 marca 2019 r do 16 czerwca 2019 r

Sygn. akt VI U 410/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lipca 2019 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił P. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8 lutego 2019 roku do 17 marca 2019 roku oraz od 27 marca 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony wykorzystał okres zasiłkowy z dniem 7 lutego 2019 roku. Niezdolności do pracy od 4 czerwca 2018 roku do 16 września 2019 roku z przerwami należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego ze względu na nieodzyskiwanie zdolności do pracy w przerwach pomiędzy zwolnieniami lekarskimi.

(decyzja z dnia 26 lipca 2019 roku – a.r.)

Od powyższej decyzji P. W. złożył odwołanie wnosząc o przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za sporne okresy. W uzasadnieniu podał, że po leczeniu onkologicznym zakończonym 2 września 2018 roku nie był niezdolny do pracy ponownie z tej przyczyny. Od 1 września do 30 listopada 2018 roku cierpiał na dolegliwości infekcyjne górnych dróg oddechowych. Od 21 stycznia do 16 czerwca 2019 roku pozostawał niezdolny do pracy z przyczyn psychiatrycznych.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na zasadność zaskarżonej decyzji. Wskazał dodatkowo, że schorzenia odwołującego są przewlekłe i nie odzyskał on z ich powodu zdolności do pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2-2v)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący się prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w związku z tym podlega on obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz do dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 marca 2018 roku.

(poświadczenie z ubezpieczenia – a.r. b.k.)

Odwołujący z powodu choroby się był niezdolny do pracy w następujących okresach:

- od 04 września 2018 roku do 28 września 2019 roku z powodu nowotworu złośliwego jądra ((...): (...)),
- od 02 października 2018 roku do 21 października 2018 roku z powodu nowotworu złośliwego jądra ((...): (...)),
- od 02 listopada 2018 roku do 12 listopada 2018 roku z powodu nowotworu złośliwego jądra ((...): (...))
- od 15 listopada 2018 roku do 30 listopada 2018 roku z powodu ostrego zakażenia górnych dróg oddechowych o umiejscowieniu mnogim lub nieokreślonym ((...): (...)),
- od 21 stycznia 2019 roku do 17 marca 2019 roku z powodu epizodu depresyjnego, zaburzenia depresyjnego nawracającego, reakcji na ciężki stres i zaburzenia adaptacyjne ((...): (...), (...), (...)) oraz
- od 27 marca 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku z powodu reakcji na ciężki stres i zaburzenia adaptacyjne ((...): (...)).

W okresie od 4 września 2018 roku do 12 listopada 2018 roku odwołujący był niezdolny do pracy z przyczyn onkologicznych. Po dniu 12 listopada 2018 roku odwołujący się nie był niezdolny do pracy z przyczyn onkologicznych. Od 15 listopada 2018 roku do 30 listopada 2018 roku był niezdolny do pracy z przyczyn układu oddechowego. Ta niezdolność do pracy nie była związana z przyczynami onkologicznymi lub psychiatrycznymi.

Z przyczyn psychiatrycznych odwołujący się był niezdolny do pracy od 21 stycznia 2019 roku do 17 marca 2019 roku oraz od 27 marca 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku. W okresie od 18 marca 2019 roku do 26 marca 2019 roku nie był niezdolny do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Przed 21 stycznia 2019 roku, w czasie leczenia onkologicznego i infekcji dróg oddechowych odwołujący nie był niezdolny do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Dolegliwości psychiatryczne narastały u odwołującego stopniowo i spowodowały niezdolność do pracy dopiero 21 stycznia 2019 roku.

(opinia biegłego internisty J. K. – k. 8-9; opinia biegłego psychiatry A. S. – k. 72-79)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłych: internisty J. K. oraz psychiatry A. S.. Opinie tych biegłych były spójne co do oceny charakteru schorzeń odwołującego oraz ich czasu występowania. Wnioski tych biegłych były zbieżne w całości. Sąd nie oparł się na opinii biegłej z zakresu psychiatrii M. L. ponieważ z powodu braku dokumentacji nie była ona w stanie sformułować wniosków co do schorzeń odwołującego oraz czasu ich występowania.

W zakresie zastrzeżeń organu rentowego do opinii biegłego internisty J. K. to Sąd uwzględnił je dopuszczając dowód z opinii biegłego psychiatry. Do opinii biegłej psychiatry A. S. organ rentowy nie składał zastrzeżeń.

Sąd nie miał podstaw do uzupełniania materiału dowodowego z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2019 roku, poz. 645, dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Powyższy okres jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Okres zasiłkowy przy schorzeniach odwołującej się wynosił 182 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że do

okresu zasiłkowego wskazanego w art. 8 tej ustawy zalicza się również wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Do okresu zasiłkowego zalicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Sąd w tej sprawie, nie dysponując wiedzą z zakresu medycyny dopuścił dowód z opinii biegłych – internisty J. K. oraz psychiatry A. S.. Opinia tych biegłych - główne i uzupełniające były zbieżne co do wniosków odnośnie charakteru schorzeń oraz przyczyn niezdolności do pracy w poszczególnych okresach.

Kwestią sporną między stronami, było to czy niezdolności do pracy od 04 września 2018 roku do 28 września 2019 roku, od 02 października 2018 roku do 21 października 2018 roku, od 02 listopada 2018 roku do 12 listopada 2018 roku, od 15 listopada 2018 roku do 30 listopada 2018 roku i od 21 stycznia 2019 roku do 17 marca 2019 roku oraz od 27 marca 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego.

Z ustaleń Sądu, że niezdolności do pracy od 4 września 2018 roku do 12 listopada 2018 roku, od 15 listopada 2018 roku do 30 listopada 2019 roku oraz od 21 stycznia 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku należy zaliczyć do trzech różnych okresów zasiłkowych. Niezdolności do pracy w każdym z tych okresów były całkowicie niezależne od siebie, nie były to choroby współistniejące. W okresach od 13 listopada do 14 listopada 2018 roku, od 1 grudnia 2018 roku do 20 stycznia 2019 roku oraz od 18 marca 2019 roku do 26 marca 2019 roku odwołujący odzyskiwał niezdolność do pracy. Nie jest więc zasadne stanowisko organu rentowego, że odwołujący wykorzystał okres zasiłkowy w dniu 7 lutego 2019 roku.

Sporne okresy od 8 lutego 2019 roku do 17 marca 2019 roku oraz od 27 marca 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku podlegają zaliczeniu do okresu zasiłkowego dotyczącego przyczyn psychiatrycznych który rozpoczął się 21 stycznia 2019 roku. Do dnia 16 czerwca 2019 roku czyli ostatniego dnia spornej niezdolności do pracy ten okres zasiłkowy nie został wykorzystany (120 dni).

Reasumując zaskarżona decyzja z dnia 26 lipca 2019 roku jest błędna. W przypadku obu okresów niezdolności do pracy od 8 lutego 2019 roku do 17 marca 2019 roku oraz od 27 marca 2019 roku do 16 czerwca 2019 roku odwołujący ma prawo do zasiłku chorobowego.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...).